

Jurij s pušo zabavlja vsako drugo in zadnjo soboto v mesecu — kadar ga ne konfiscira policija — pa saj imamo tiskovno svobodo!

Jurij s pušo velja veliko, pa ga pošiljamo in prodajamo le za malo denarja. — Za celo leto velja 3 gl., za polu leta 1 gl. 50.

Naročnino sprejema lastnik, izdatelj in odgovorni urednik:

IVAN DOLINAR

Tisk. C. Amati-ja sinov.

Pisma, rokopisi in novci, naj se pošiljajo na uredništvo in upravnistvo: Via Ferriera, broj 323.

Oglašaji se sprejemajo in objavljajo po pogodbi ali dogovoru.

Naznanilo

Prosimo one gospode naročnike, kateri imajo še nekoliko naročnine poravnati, da to nemudoma store, da zamoremo spravili račune v red. Zajedno pa prosimo tudi one, kateri nam Jurja vrnejo, pak jim se pri tej priliki ovitek (naslov) potrga, da napišejo svoje ime, ker drugače ne vemo, kateri so nam Jurja vrnili.

Upr. in ur. JURJA

Prihodnja številka izide 14. februarija.

NAPIS

„JURJEV S PUŠO“.

Jurjev prijatelj: Jurjev prijatelj:

Oj Juri ti	Prijateljem
Skor leto dni	Oznanil bom:
Že tak letiš,	Da Jar' želi
Pa ne vloviš	Napraviti
Ki teb' mošnjó	Si torbico
Pobrali so.	Napolnjeno.

Juri: Juri:

Pač vstrelil bi	Oj stori to,
Za onimi,	Ker leto bo
Pa škoda je	Minulo že
Za olovke	In torbice
In torbice	Za streljanje
Tud' nimam še.	Le nimam še.

Jurjev prijatelj:

Tak čujte Vi Naročniki: „Da Juri bo Si torbico Napravil: Naročajte!“

Kmet in slikar

Nek premožen kmet, kateri je bil tu pa tam po imenitnih hišah zapazil več slik gospodarjev, obudila se mu je želja stopiti v mesto k slikarju, ter si naročiti sliko, da jo obesi doma na steno v svojej sobi — v večem spomin svojej rodbini.

Enkrat je imel slučajno opraviti nekaj pri sodnji in gredoč v mesto stopi v atelir slikarjev, ter se odkrije in pozdravi.

— Kaj želite? praša ga slikar.

„Naslikali me boste, kakor je tukaj ta gospod — kazoč na sliko, ter dostavi: — pa se dobro barvo, veste!“

— Da, da — odgovori slikar. Imam dobrih barv in lepih.

„Koliko bom pa plačal za sliko?“ — praša kmet.

Slikar nekoliko pomisli, ter pravi: Vas naslikam za malo: Dali mi boste 50 gl., pa bo! „Oho-o-o!!! — kmet se začudi — koliko? niti za cesarjevo sliko nisem toliko izdal — komaj 5 grošev.“

— Pomislite! — reče slikar — letos ste vi kmetje imeli slabo letino, zategadelj moram porabiti mnogo več barve, ker takó dolge obraze delate, da je strah! Kdo vas bo ceneje slikal?

„Tako pa! Naj bo! — reče kmet — pojdem pa k Frickovemu Janezu, me bo pa on naslikal“ in odide.

Drugo leto kmet zopet pride k istemu slikarju, kateri ga tudi takoj spozna in vpraša, kako da mu ide. Kmet si misli, moram reči „dobro“, da ne bom delal dolgih obrazov — ker je letina dobro izpala — in res, pohvali se slikarju.

„No, za koliko me boste pa letos naslikali?“ — ga praša kmet.

— Za 60 gl.

„Ehe-e-e!! — zategne kmet usta — vsaj je letos bila dobra letina; zategadelj ne bom delal dolge obraze in baš zato boste malo barve porabili!“

— Nu, ker ste pa letos imeli dobro letino — primetne slikar — pa lahko tudi boljše plačate!

„Kaj vruga! — odgovori kmet — enkrat delam predolge obraze, na pr. če je slaba letina; če je dobra, pravite, da mi kmetje lože plačamo! Zdaj pa grem. Naj bo, pustim se telegrafirati — povrh, pa mi boste še vrata od bleva pobarvali.“

Jurjevgrami

Gorica. Občinskim tajnikom vipavske doline, kateri okrajnim glavarstvom v laščini in nemščini dopisujejo, poslala sta Mancini in Bismark ponudbe za mesto okrajnih glavarjev, prvi za Asab, drugi za Kongo.

Koper. Dr. Gambini je postal rektor klinike v Berolinu, vsled izvršene prakse na glavi slovenskega dijaka.

Senožec. Pesem: „Le ti si Ida moja!“ je vtihnila; nemški napisi: „Bierhalle“ so zginoli in so lepi slovenski namesto njih.

Mile. Dalmatinski duh-oven, ki maže Slovenstvo z svojim blatom po predalih „Šalobarde“, postane škofom v starih Milah.

Postojna. Pod pokroviteljstvom Dena — napravila se bode na starem gradu zvezdoglednica; vitez Gutbauch opazoval bo Venero — ki vzhaja. Ostalim nemčurjem odločena je študija lune.

Tržič. Tržičani izdali so ravnokar nemški Slovar; akademija znanosti v Berolinu priposlala jim je diplomo starega podplata.

Celovec. Mačnik je prejel od perzijskega Šaha red „Trotteldorf“ in je postal vitez s pridevkom: „Von Mačkovrep“.

Berolin. Bismark se je zbal tržaške irredente, ter ne misli več na Trst, da bi nemški parniki iz Konga v Trst dohajali. Odločil se je narediti prerov iz Adrije v Nemčijo.

Udom podpornega društva v Gorici

Odbor stáro-nóvi,	Vásega zla Ghéta,
Ki ste ga volíli,	Ki bi rad' imeli,
Naj pomisli snóvi:	Kar se jim obeta,
Kak' bi se rešili	Kar bi si želeli
Francíškani mestni	Verde-ruso-bélo
V Karla rakvi temni	Zlatega teleta,
In Francozov čestni	Ki bi jim ogrélo
Jami čérno zemni,	Sérca in plečeta,
Váše li zastave!	Vi goríški vérlí
Da za bárve védli	Domorođci naši,
Ruso-belo-plave,	Naj bi ne prezérli
Bi tud' žídi médli	Odbornici váši:

Perve vaše teže,
Perve vaše želje,
Perve vaše misli,
Perve vaše prošnje!

Podpornik tržaški.

Kako je potrebna nemščina

31. dokaz. V nekem slovenskem mestu se bere napis: „Für Hunde ist der Eingang verboten“. Iz tega se vidi, da morajo tam še psi nemško znati, ker sicer bi ne razumeli tistega napisa. Če pa že psi nemško znajo, koliko bolj potrebno je to za ljudi!

32. dokaz. Kedar bo kranjska hranilnica dozidala tista stanovanja za delavce, potem bo nemščina potrebna vsakemu Ljubljancu, ker bodo tisti delavci večinoma Prusi in drugi Nemci, toraj slovensko ne bodo znali. Tisti slovenski delavci, ki jim bodo nemški kruh pojedli, naj jim bodo tako dolgo za brezplačne tolmače, dokler se vsi Ljubljanci ne naučijo nemščine.

33. dokaz. Nek nemški vandrovec, ki je po Slovenskem „fehtal“, je rekel, da naj vse Slovence vrag vzame zato, ker ga niso vsi razumeli, ko je po nemško prosil. Da tedaj Slovencev vrag ne vzame, bo treba, da se brž, brž nemško naučijo.

„Cikorija“

Ker se je v Trstu napravilo neko društvo, z samih odpadkov, zagrizenih lahonov, Garibaldinov in narodnih izdajic, krstil je to društvo narod: „Cikorija“. To pa zato, ker se cikorija napravlja iz gujih fig, hrušek, žaganja, opeke, sploh vsakovrstnih odpadkov in izmečkov. Ta figova cikorija ima namen, da bi dobila nevedne tržaške okoličane na svojo stran, da bi potem agitirali proti Kranjcem in drugim Slovincem v Trstu, ter delali na ta način razpor pri prihodnjih volitvah; poklical je Juri šior maestro Beccafighi vse šnopsarje v Rossettijevo dvorano, da slišijo himno, katero je zložil šior Trapa za „Cikorijo“. Šior Beccafighi nastopi in poje z pratnjo glasovirja:

Himna društva „Cikorije“

(Zložil šior Trapa)

Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
So nas skupaj zbrali,
Nam šnopsa pit' dali.
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Polde reče: *fin de fati*
Pejda les smo *tutti brati!*
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Številka šestinštirideset
Začel je tole pesem pet:
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Poldek dolgi mu pomaga
Bas on poje *i za vraga.*
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Angel on je tud' med nami
Da Slovencev nas obrani.
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Devetakov laž princesel
Jih med svoje verne stresel.
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Da ne gremo v pozabljivost:
Pasti mora zdaj „Edinost“!
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Nabergoj, ki je poslanec,
Mora proč, in slednji Kranjec.
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Fičina pa pravi tako le:
Oblast! imamo nekaj smole,
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!

Pa korajžno se držimo
Šnops in vino pridno pijmo!
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Dokler bodo za vin' dajali
Cikorjo bomo vkup držali.
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Kadar vina več ne bode:
Naj cikorijo vzame zlodej.
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Mi ostanemo še bratje,
Po navadi renegatje.
Cikorija, cikorija!
Viderum pum, pum!
Zdaj glase povzdignimo
Iz srca vsi recimo:
Cikorija, cikorija!
„Nie wird uns zu dumm!“.

Gnjila in pečena figa.

Klerih — in česa je preveč?

1. Preveč je naročnikov na časopise, ki zaostalo naročnino ne plačajo, če se jih makar po 77 krat na to opozori.
2. Preveč je „irredentarjev“ na Primorskem, osobito v Gorici in Trstu — kateri množe število židov, ki so še, kakor njim vera pripoveda, neodrešeni.
2. Preveč je Tajkukhelkrajnarjev na Kranjskem, osobito v Ljubljani.
4. Preveč je Slovanov na Primorskem, ki preprečajo zedinjenje te dežele z ono onkraj Jadre.
5. Preveč je kozavih siromakov v Trstu, da bi se podpore pošteno in pravično delile.
6. Preveč je poštenovičev pozaprtih po ječah, kateri se rede na deželne troškove.
7. Preveč je zakladov v rokah tacih, ki jih ne znajo rabiti, ter srečke „Narodnega doma“ neodvite vračajo.
8. Preveč je slovenskih časopisov v kavani „Alla Stazione“.
9. Preveč je Starčevićancev na Hrvatskem, ki preprečajo širiti „magjarsko državno idejo“.

JEREMIJADE

POSTONJSKIH NEMČURJEV PO VOLITVAH

5. Vitschitsch Korel

Volitve smo končali
In srečno smo propali!
Je manjkalo petaka
Samo še, narodnjaka
Bi bili poteptali!
Tako pa smo propali!
Vsak dan zaklal sem svinjo,
Od miz je teklo vino,
Ko na volilne shode
Je klical Deu gospode
Volilce k meni svoje!
Zdaj zopet slabo poje!
Tokrat sem v žepe deval,
Ko Deu vse je plačeval!
Zakaj pač neso vsaki
Dan shodi tam enaki!?
Zastonj je Deu plačeval,
Zastonj si prizadeval!
Ker srečno smo propali!
Volitve smo končali!
Oh, človek kar bi znorel!
Zdaj fuč si, Vitschitsch Korel!

6. Žabar in Zvonček

Žabar: Kvakvak, kvakvak, kvakvak!
Slovence vzemi spak!
Kako sva jih črnila!
Volilce sva slepila!
Sva delala na moč!

Zvonček: Bim bom, bim bom, bim bom!
Da bi jih blisk in grom!
Kako sva se trudila,
Okrog ljudij hodila
Sva skoraj dan in noč!?

Oba: Le čakajte Slovenci,
Sedaj sva rez mi v sencu.
A vidimo se še! —
Ker vstal bo Gazi Edi,
Ter zinil dve besedi
In vničil vas bo vse!

Žabar: Oh, Zvonček, zdaj molčiva,
Pa pametna bodiva!
Jaz kvakam v svoj svinjak!
Kvakvak, kvakvak, kvakvak!

Zvonček: Oh, Žabar, le molčiva,
Pa pametna bodiva!
Jaz bingljam na svoj dom.
Bim bom, bim bom, bim bom!

Zemljomercu v P.....i

„Kupil nekdanj si sirup
Nehotè prav dober kup,
Da še zdaj je tvoj obraz
Črn, in črn še zdaj tvoj las.
Da o tebi v beli dan
Pride kaj, si hotel, Jan!
Sicer pa Jan,
Šalo v stran!
Da si kmalu Ober-
Geometer dober!“.

1000

najlepših in najboljših debelih polžev, dobi se po
gld. 4.55 $\frac{1}{2}$ pri Fr. Kutinu et Comp. v Postojni.

OBLJUBE

Tone in Marijana sta se tako rada imela, da jo je Tone vedno spremljeval, ko je iz polja domov prihajala, kamor je svojemu očetu zajutrek nosila. Da jej je Tone vedno o možitvi pripovedoval, skoraj mi ni treba omenjati, ker tudi on sam je bil trdnega upanja, prej ko mogoče, postati sam svoj gospodar.

Ker je pa Tone kot mladi fant vedno šale nanganjal, rekla mu je necega dne Marijana, ko sta uprav z roko v roki proti vasi hodila in jo je za en poljub naganjal:

— Ah! — kaj? vedno mi obetaš in govoriš o ženitvi, in se vender nikdar ne vresniči, in jaz se pa tega tako presrečno veselim.

Ves radosten, smehljajoč se, reče jej Tone: — Vidiš dragocenost moja, jaz zato tako na dolgo vlečem, da bi tvoje veselje še dolgo časa trajalo.

Razpotje. V resnici se sedaj v našem slovstvu kaže razpotje, in sicer z velikim R in tudi z malim r in to od zdrave pameti in od slovstev drugih narodov. Tako n. pr. je izišla pred nekaterimi tedni povest, ki je gorostasna in ne pripoveduje onega, kar se je zgodilo, temveč v preteklosti kot gotova in resnična prigodba le to opisuje, kar se bo godilo, ko nas in vas več ne bo. — V oni »tiskani« (od str. 41—52) povesti je bila leta 1800. Anica majhna, vboja deklica ravno štirinajst let stara. Ona je pisala svojemu očetu milo pismo leta 1886 (?). Na to jo leta 1888 (?) nagovori prijazna gospa: »Pred sedmimi leti si prišla v našo hišo...« Anica se je omožila. Okoli leta 1894 (?) je že imela — ko ji je prvi otrok umrl — dva druga, katera sta se prav lepo razvijala. Aničin sin Jožek je bil — okoli leta 1896 (?) — šestletni vesel deček, Minka pa dve leti mlajša. Čas hiti in ura mine in ne popraša, kedaj in kako. V Anicine vlase vsilila se je s časom marsikatera srebrena nit, a bila je leta 1900 (?) naša Anica kakor starka ženka še vedno prijetna. Janezku je hotel dati leta 1908. znani trgovec, gospod Sluga celo svojo hčerko v zakon in koncem ove resnične, po vsakdanjem življenji preteklosti naše posnete povesti smo, če še tako malenkostno računimo, na strani 52. v letu 1912. — Ali ni to čudno!? — Povestničarica, urednik, izdatelj itd., vsi ti do zadnjega staveca in stavčevega pomočnika, ki je ravnokar iz Rojanske visoke šole izlezal, so nas prepričali pri prevratu novega leta 1885, da ne smemo pisati 1885, temuč najmanje 1913 po Kristusovem rojstvu.

Levstkovič.

Spominska listnica

Tine je obiskal svojega vernega prijatelja — Primoža; pri odhodu pa mu je zapisal v spomensko listnico to le klasifikacijo: „Ako bi bil ti le polovico od tvojih otrok neumen in polovico od čednika tvoje vasi omikan, in ako bi tvoj gospodar od 99 delov neumnosti znal le enega samega — bodi zagotovljen — da dobiš dekret norca vseh norcev“. Ko Tine odide, pogleda Primož v listnico, kaj mu je nek njegov prijatelj napisal, ter reče staršemu otroku, da naj bere. Ta bere in Primož se je smejal, ter vsklikol: „Bog ve, kedaj nek dobim dekret!“.

Mazaču, nepodpisanemu, poslanega Jurju, v br. 5. papirnate „EDINOSTI“!

Juri nema praha za mrčese,
On le s petó tacega počese —
Še mu ni ljubo zato,
Ker si vmazal bi petó!
Zapomni si pisac tihotapni:
„Hic offendit herum,
Qui vult edicere verum.“

I. Dolinar
lastnik: „Jurja s pušo“.

Originalno pismo

Ljubi moj sin!

Če se ti dobro počutiš, tudi mi vsi se dobro počutimo; če si ti žalosten, smo tudi mi, posebno pa, če se nam zraven pripeti še kaka nesreča.

Tukaj ti pošljem svojo staro suknjo, da si iz nje narediš novo. Tvoja mati ti priloži brez moje vednosti 5 gl. Dobro jih porabi, ako nisi pravi tepecj kakor jaz tvoj oče

Miha Krivaduša.

Dvogovor v kavarni

Jože: Veš li, kako se lahko mnogo listov razproda?

Nace: Da se jih okoli ponuja, kar se le da!

Jože: O, ne! Mnogo časopisov se razproda, le po tem potu, ako dotični urednik na predvečer iz trte izvije kako grozno novico, ter par besedic omeni z dostavkom, da ni bilo podatkov radi pozne noči, pa da poroči nadrobneje nastopni dan.

Nace: Vidi se, da je mož praktikus v švindlju. — Glaven cilj je, da pride do kase; na to pa gledati ni treba, s katerimi sredstvi — le da se doseže svoj namen.

Jože: Imaš prav! Lahon bi dejal: „Viva el novo metodo de far se la barba!“

Smešnice

Dr. Žlindra reče čuvajema pri postelji umirajočega Sove: „Počakajta! v desetih minutah Sove ne bo več, ker pojde, kamor jih je šlo uže brez števila. Njega truplo zavijta v čisto platneno tanjšico in ga nesita v mrtvašnico“. — Tako se je i zgodilo — ali na stopnicah se Sova prebudi in reče: kam me dirata? V mrtvašnico, mu odgovori jeden čuvajev. Jaz nisem mrtev! vpije Sova, ali njega krik ni izdal ničesa. — Kaj! hočes li ti znati več — nego doktor Žlindra, ki je toliko let hlače trgal po šolah! Ali res misliš, da je Žlindra tako tretragonalen osel, da ne zna ločiti mrliča od živega?

Po novej cesti žalostno koraka pes; sreča ga vol, ter ga ogovori: „Kako to, da si tako žalosten?“ — „Zakaj bi ne bil, ker morajo od mene plačevati štibro“. Vol odgovori: „Tudi od mene gospodar plačuje velik davek, ko me zakolje“. Mej tem pride osel; ga vstavita, ter prašata: „Koliko davka plačuje od tebe tvoj gospodar?“ „Ni vinarja“, odgovori osel. „Kako to?“, prašata ga na dalje. „Kaj bo plačeval od mene, ali nimam pri magistratu sorodnikov?“

Nace: „Papiga je lep tič, pa tako malo govori“.

Boštjan: Tepec pa toliko več misli.

Veliki Juri: Io per la grazia del Manjestorto Civeta sono dei renegati okoličani profetta.

Piazza di servo: Digo sior presedente, in nome della zlata „Zora“, ke sem tudi mi ud fin, ke me buta fora; vojo ke parle kransko, kome si parla nel mio pajese a Štorje sotto Lubjana (Fora Kranci!!)

Presidente: Bravo sior Francele N.º 46, sej znam šrajat po mandarjarsko, kakor je naš program in kakor je šrajat sior Kraljč v Rocolskej čitalnici in po gramatiki siorega 9... taka. Slovencev mi ne zastopimo, ker šrajajo po Čičje, kakor Raškovič, Lavrenčič, Gustinčič, Vidakovič in Kraljč. Pa za dans pustimo politiko, ker ta z klobasami in z biro ne gre. Moj namen je danes Vas o kmetijstvu kaj podučiti, da Vam ne bo treba hoditi na Opčine poslušati onega kranca Kramarja, in tudi, da pokažem mojo učenost v zelenjavi:

Silenzio! Bratje po krvi, žganji in klobasah!! Naročil sem z neke vasi na Goriškem en verzotni trs, ker goriške verzote so najlepše, vsadil sem ga pri sv. Ivanu, pa tam je bila zemlja preveč teška ni mogel rasti, zato sem ga presadil v Rojan, tukaj se je lepó prejel, ker zemlja mu je bolj vgodna, pa še bolj mu je pomagala moja furbarija, ker Bakus me je razsvetlu, da sem ga cepil — pa ne s kravijo materjo, kakor tržaški medehi cepijo stare in

mlade, da ne primejo kozce, ma vzel sem cep od magistratnega osla, ki vozi meneštro kašetuta.

Ta moja znajdba cepjenja mi se je toliko posrečila, da je zrastle velikanska verzota — kakor jo videste na Rošetovim vrtu. Če ti verzoti ne bode vladni in slovenski veter nasprotova!, razširila se bo tako, da bomo lahko v senci pod njo (kakor Slovani pod lipo) pa ne zborovali, ampak jeli kranjske klobase in furlanski košpeton, pa pili italijansko vino, domače žganje in tržaško biro. Potem se vé vsi pijani bomo skupno zapeli:

„Noi siamo scavi dei Garibaldini
Več ko Kranzi tutti fini
Venduti alla „Cikorja“:
Per venticinque fiorini!“.

Polcijski komisar:
Senza il nostro permesso

Non si fa alcun congresso!

Perciò la società del „Regresso“*

Andrà soggetta al processo!

Zbor: Bratje bežimo vsi, karkoli se da, Da ne osramotimo Mauronerja!

Vsi so sfrčali, kakor žerjali!! Juri s pušo pa je streljal za njimi. Zadel pa je verzoto, da je precej vsabnila. Miče Godrnjal pa je to nesrečo kmetiškemu društvu precej naznanil. Kakor se sliši Lloydovi delavci v aršenalu napravljajo veliki kotel za ostreljeno verzoto kubati.

Kdor jo bode jedel ga bode Juri s pušo precej vstrelil.

* Ker ne poznajo postav gledč zborovanj.

Novo kmetijstvo v tržaški okolici

(Zborovanje pod verzoto* na Rošetovem vrtu)

* Verzota se imenuje po slov. broskva. -- Opomba: Imena na podobi so nepravilno izpala, a krivda ni naša, pač pa dotičnega umetnika, ki Jur.

F. Raffaelli

knjigotržec na borznem trgu pred fontano, priporoča svojo zalogo slovenskemu občinstvu. Pri njem se dobivajo vsakovrstne slovenske knjige. Vsako naročilo na deželi se točno izvrši. Tukaj se tudi dobiva „Slavia Italiana“. Zvezek gl. 1.20.

Negozio vestiti fatti

Corso N.10

„A la Ville de Milan“

Soprabili in colori moderni	f. 12, 14, 18 sino	45
Vestiti fantasia.	16, 18, 20	35
Vestiti neri da Salone	32, 36, 45	75
Capotti neri da Salone	20, 25, 30	55
Paletot d'inverno	16, 20, 30	70
Calzoni neri da Salone	6, 10, 14	16
Calzoni grevi	5, 8, 14	20

Ordinazioni per vestiti fini di lusso e galanteria si eseguono prontamente

Agencija za posredovanje

služeb in stanovanj

E. GEROMINI-JA

priskrbuje službe vsake vrste v Avstriji in inozemstvu. Kupuje in prodaja hiše pod najugodnejimi pogodbami.

Piazza Ponterosso 2, I. n.

V PEKARIJI

JOSIPA SELEŠA

na Acquadotto p. d. „Narolih“,

dobiva se vsak dan in vsako drugo uro svež (frišen) kruh. Sprejemajo se naročila vsakovrstnih finih pekarij za „ohceti“, sladkarije itd.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ivan Zavodnik

krojač, Via del Bosco št. 7, IV. nadstr.

izdeluje vsakovrstne obleke za gospode po najnovjših krojih. — Posebno spretno izdeluje društvene obleke, bodi si „Sokolske“, ali salonske surke, kakor vsake druge naročene oprave po najnižji ceni. Priporoči se vsem domačinom, da ga z naročili mnogobrojno počaste. Vsako, še tako nujno naročilo, izvrši hitro in točno.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

EVG. DOLINAR

v Trstu,

Via Ferriera br. 323,

pisarna:

Via Cecilia broj 4 I. nadstr.

Trgovec in zastopnik prvih zunanjih trgovskih hiš,

priporoči se vsem rodoljubom, zagotavlja dobro, točno in vestno postrežbo. Sprejema domače in druge pridelke v varstvo („komisijo“), katere prodaja po najboljših cenah proti malej proviziji. Sprejema nadalje v svojo zalogo vsakovrstno blago brezplačno do 5000 klgr. Za večjo množino po pogodbi.

Velika zaloga holandskih slanikov (arnikov) okajenih in osoljenih prve vrste, katerih se razpošlje vsaka množina po najnižji ceni.

Razpošiljatev vsakovrstnega blaga na vse kraje sveta.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Podpisani gostilničar je odprl pred kratkim časom se vsem novouredjeno gostilno

„Zur Stadt Wien“

na trgu pred veliko kasarno

(Piazza della Caserma)

V svojej zalogi ima mnogovrstna najboljša vina, ukusno pivo, izvrstno kuhinjo z dobro in točno postrežbo. Preporoči se slavnemu p. n. občinstvu za mnogobrojno obiskovanje v njegovih elegantno uredjenih prostorih omenjene gostilne.

Ivan Peterlin.

PRODAJA LEDU

kvinjal (100 kilgr.)

po 50 soldov pri

Antonu Dejaku ml.

Zaloga Steinfeldskega piva, Via degli Artisti, broj 1 in Pescheria nuova.

Svoji k svojim!

Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je prevzel gostilno

„All' ELEFANTE“

(K Slonu)

na trgu „Dogana“.

Na razpolago ima dobra vina in pivo po primernej ceni; kuhinja je izborna; postrežba točna.

Nadja se obilnega pohajanja, osobito od Slovencev

I. Maver

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gospod, ki je nemškega, laškega in slovenskega jezika v pisavi in govoru zmožen — išče službo. On more tudi kavejjo vložiti. Pisma pod šifro „A. Z. 281“ na uredništvo „Jurja s pušo“.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Filijalka v Trstu c. kr. priv.

avstrijs. kredit-zavoda

za trgovino in obrt.

Novci za vplačila

v bankah pri
4-dnevni odkaz 3 1/4 %
8-dnevni odkaz 3 1/2 %
30-dnevni odkaz 3 3/4 %

v napoleonorih pri
30-dnevni odkaz 3 %
3-mesečni odkaz 3 1/4 %
6-mesečni odkaz 3 1/2 %

Okrožni odtel

v bankah 2 1/2 % kamate na vsako vsoto, a v napoleonorih brez kamat.

Napotnice za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Tropavo, Levov in Reko. Nadalje Zagreb, Arad, Grac, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljano, Saleburg brez troškov.

Kupnja in prodaja diviz, efektov, tako vnovčenje kuponov pri 1/8 % provizijona.

Provizija na Warrante, uveti na sporazumljenje pri otvorenju kredita v Londonu ali Parizu 1/8 % provizije za 3 mesece.

Na efekte 6 % letnih kamatov do zneska od f. 1000; za večje vsote glasom posebnega sporazumljenja.

V TRSTU, 1. oktobra 1884.